บทที่ 2
ยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยานพาหนะจริงแบบย่อส่วน คือ ยานพาหนะจริงแบบจำลองที่สร้างภายใต้หลักการเปลี่ยนแปลงขนาด (Scaling law) โดยเมื่อขนาดเปลี่ยนไปยังคงคุณสมบัติทางพลศาสตร์เช่นเดิม ในส่วนของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนนั้นจะมีความสมมูลกับยานพาหนะจริงต้นแบบที่เลือกไว้ในการเปลี่ยนแปลงขนาด เพื่อศึกษาพลศาสตร์ที่เกิดขึ้นแทนการทดสอบจากยานพาหนะจริงภายใต้เงื่อนไขในการทดสอบ ดังนั้นจะเห็นว่าแบบจำลองจริงนั้นได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากทั้งในแวดวงอุตสาหกรรมในทางด้านการผลิต การออกแบบ รวมไปถึงงานวิจัยในวงการศึกษาและงานวิจัยระดับสูง สาเหตุที่สำคัญที่ใช้แบบจำลองแทนอุปกรณ์จริง คือ ต้นทุนที่ต่ำในการลงทุน ระยะเวลาในการทดสอบ ความปลอดภัย รวมถึงการทดสอบซ้ำได้ สำหรับแบบจำลองจริงนั้นได้เริ่มมีการสร้างตั้งแต่ปี ค.ศ.1950 โดย G.I Taylor [1] ได้สร้างแบบจำลองจริงของระเบิดเพื่อศึกษาพัฒนาประสิทธิของระเบิด หลังจากนั้นได้มีการนำเอาแบบจำลองจริงไปประยุกต์ใช้กับงานต่างๆ มากมาย อย่างที่เห็นกันอย่างแพรหลายในปัจจุบัน เช่น การสร้างอุโมงค์ลมสำหรับศึกษาพลศาสตร์ของปีกเครื่องบินเพื่อใช้ในการออกแบบ รวมถึงอุโมงค์ลมสำหรับยานยนต์จริงเพื่อใช้ในการออกแบบ แต่สำหรับการสร้างยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนนั้นผู้ริเริ่มคนแรกคือ A. Alleyne [2] ในปี ค.ศ.1998 ซึ่งได้มีการพัฒนาเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน โดยจะอธิบายต่อไปในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 หลักการของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วน

ในการสร้างและออกแบบยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนนั้น จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลของยานพาหนะจริงที่เลือกไว้เป็นต้นแบบ เช่น ระยะห่างจากเพลาของล้อหน้าถึงจุดศูนย์ถ่วงของยานพาหนะ (a) ระยะห่างจากเพลาของล้อหลังถึงจุดศูนย์ถ่วงของยานพาหนะ (b) ค่าสัมประสิทธิ์ความเสียดทานที่ยางล้อหน้ากระทำกับผิวถนน ($C_{\alpha f}$) ค่าสัมประสิทธิ์ความเสียดทานที่ยางล้อหลังกระทำกับผิวถนน ($C_{\alpha r}$) โมเมนต์ความเฉื่อยของตัวยานพาหนะรอบแกน z (I_z) และมวลของยานพาหนะทั้งคัน (m) เป็นต้น ซึ่งตัวแปรเหล่านี้จะต้องผ่านการวิเคราะห์จากขบวนการทางคณิตศาสตร์ การจัดกลุ่มตัวแปรไร้มิติ (Dimensionless group) กฎความคล้าย (Similarity law) และหลักทฤษฎีของบังคิงแฮมพาย (The Buckingham PI's theorem) จนในท้ายสุดจะอยู่ในรูปของกลุ่มตัวแปรไร้มิติ ซึ่งข้อมูลกลุ่มตัวแปรไร้มิตินี้จะเป็นค่ากลุ่มข้อมูลอ้างอิงในการออกแบบและสร้างยานพาหนะจริงแบบย่อส่วน

2.2 ยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนแบบต่าง ๆ

ตั้งแต่ปี ค.ศ.1998 เป็นต้นมาที่มีการสร้างและพัฒนายานพาหนะจริงแบบย่อส่วนขึ้น โดยสามายานพาหนะแบ่งออกเป็นลักษณะใหญ่ 2 ประเภท ซึ่งแบ่งตามการทดสอบพลศาสตร์ คือ ประเภทแรกคือ ให้ยานพาหนะวิ่งอยู่บนถนนจำลอง (Treadmill) โดยถนนจำลองจะทำหน้าที่หมุนเคลื่อนที่แล้วส่งผลให้ล้อของยานพาหนะหมุนตามด้วยความเร็วที่ถนนจำลองหมุนเคลื่อนที่ [2,3] อีกประเภทคือให้ยานพาหนะวิ่งด้วยตัวมันเองภายใต้การทำงานของมอเตอร์ในการหมุนล้อ [2] ในส่วนของขนาดความยาว และความกว้างของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วน โดยทั่วไปขึ้นกับอุปกรณ์ตรวจวัดที่ติดตั้งลงไป เนื่องจากว่าอุปกรณ์ตรวจวัดทุกตัวที่ติดตั้งลงไปที่ยานพาหนะจะมีผลต่อพลศาสตร์ของยานพาหนะ ดังนั้น อุปกรณ์แต่ละตัวที่จะติดตั้งมีผลต่อการเลือกขนาดของยานพาหนะ โดยหากใช้ขนาดของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วน 1:10[3] จะเห็นว่าไม่สามายานพาหนะติดตั้งอุปกรณ์ลงไปได้หมด จึงใช้สายสัญญาณต่างๆต่อระหว่างยานพาหนะย่อส่วนและคอมพิวเตอร์ควบคุม ทำให้มีข้อจำกัดในการทดสอบ ในส่วนของขนาด 1:5[4] จะเห็นได้ว่าสามายานพาหนะที่จะติดตั้งอุปกรณ์วัดข้อมูลลงไปได้หมด และลดปัญหาของสายสัญญาณต่างๆที่ต่อมาจากภายนอก แต่ข้อเสีย คือต้องใช้พื้นที่มากในการทดสอบ โดยรายละเอียดของงานวิจัยแต่ละแบบที่เกี่ยวข้องอธิบายดังต่อไปนี้

2.3 ตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับยานพาหนะจริงแบบย่อส่วน ในที่นี้จะแบ่งออกเป็น 4 ส่วนที่สำคัญๆ คือ โครงสร้างของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนที่ออกแบบภายใต้กลุ่มตัวแปรไร้มิติซึ่งอาศัยทฤษฎีของบังคิงแฮมพาย วิธีการทดสอบหาค่าข้อมูลจำเพาะของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วน การทดสอบและการออกแบบระบบควบคุมตามการประยุกต์ใช้ในงานต่างๆ ซึ่งรายละเอียดของตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นดังนี้

2.3.1 Modeling and control issues associated with scaled vehicles, 1999 [2]

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษา และออกแบบการเคลื่อนที่ของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วน โดยการพัฒนาบนพื้นฐานของการลดขนาดยานพาหนะ เพื่อเปรียบเทียบลักษณะทางพลศาสตร์กับยานพาหนะขนาดจริง งานวิจัยนี้แบ่งออกเป็นสองส่วนหลัก คือ สร้างยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนและถนนจำลอง โดยยานพาหนะที่ใช้มีขนาด 1/10 บนตัวยานพาหนะทำการติดแขนเชื่อมต่อ 3 แขน แต่ละแขนติดตั้งอุปกรณ์วัดค่าเพื่ออ่านตำแหน่งของตัวยานพาหนะ ทำการทดสอบแบบเวลาจริงผ่านซิมูลิงค์ (Simulink) บนโปรแกรมแมทแลป (Matlab) ในโปรแกรมจะได้ค่าสภาวะต่างของตัวยานพาหนะเช่น ความเร็ว และความเร่งในแต่ละแนวแกน โดยโปรแกรมทำงานที่ความถี่ 50-100Hz และข้อมูลที่รับมาจะใช้การกรองสัญญาณความถี่ต่ำผ่านแบบบัตเตอร์เวอร์ธอันดับ3 ใน

การทดสอบยานพาหนะจะให้วิ่งบนถนนจำลอง (Treadmill) ที่มีความกว้าง 4x8 ฟุต และความเร็วสูงสุดที่ทำได้ 15mph โดยการทำงานของระบบแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1.สั่งให้ถนนจำลองเคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงที่ แล้วส่งผลให้ยานพาหนะเคลื่อนที่

2.สั่งให้ถนนและยานพาหนะเคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงที่

ในส่วนการปรับค่าลักษณะทางกายภาพของยานพาหนะให้สมมูลกับยานพาหนะจริงทำการปรับดังนี้

1.จุดศูนย์ถ่วงของยานพาหนะหาโดยวิธีการแขวน

2.โมเมนต์ความเฉื่อยของตัวยานพาหนะรอบแกน z นำไปแขวนบนสปริง วัดคาบที่เกิดขึ้นแล้วนำไปคำนวณตามสมการที่กำหนด

3.ค่าสัมประสิทธิ์ความเสียดทานที่ยางล้อกระทำกับผิวถนนหาโดยนำล้อที่ต้องหาวิ่งบนถนนจำลอง แล้ววัดแรงที่เกิดขึ้นต่อมุมบิดของล้อ

เมื่อได้ยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนที่มีความสมมูลกับยานพาหนะขนาดจริงแล้ว ทำการทดสอบวิ่งบนถนนจำลอง โดยทำการกำหนดเส้นทางการเคลื่อนที่ให้ แล้วนำข้อมูลทางพลศาสตร์ที่เกิดขึ้นมาวิเคราะห์ สำหรับจุดประสงค์ต้องการควบคุมการเลี้ยวของยานพาหนะ ให้เป็นไปตามเส้นทางที่กำหนด ระบบใช้การควบคุมแบบปิด โดยติดตั้งมอเตอร์ควบคุมไปยังแต่ละล้อ เพื่อสามายานพาหนะควบคุมการเลี้ยวได้อย่างอิสระ

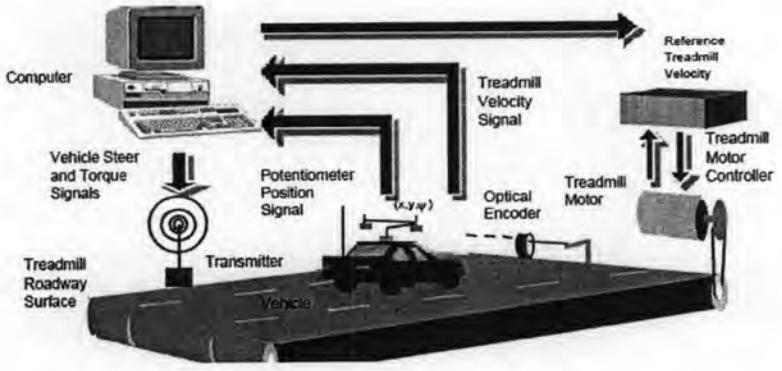

รูปที่ 2.1 ระบบการทำงานทั้งหมด [2]

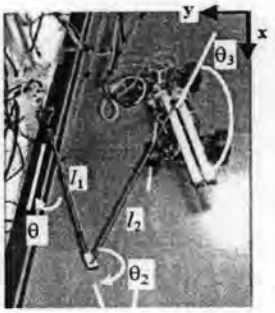

รูปที่ 2.2 แขนข้อต่อสำหรับวัดตำแหน่ง [2]

2.3.2 Design of an automated vehicle integrated control instrument, 2000 [4]

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษา และออกแบบพัฒนาการเคลื่อนที่ ของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนขนาด 1/5 โดยติดตั้งอุปกรณ์ประมวลผลพีซี104 และอุปกรณ์ตรวจวัดความเร่งเชิงเส้น ความเร่งเชิงมุม ระบบการค้นหาตำแหน่งและนำทางด้วยดาว (GPS) จุดมุ่งหมายของงานวิจัยนี้ คือ ต้องการให้ยานพาหนะสามายานพาหนะควบคุมการเคลื่อนที่เองได้อย่างอัตโนมัติตามเส้นทางที่กำหนด

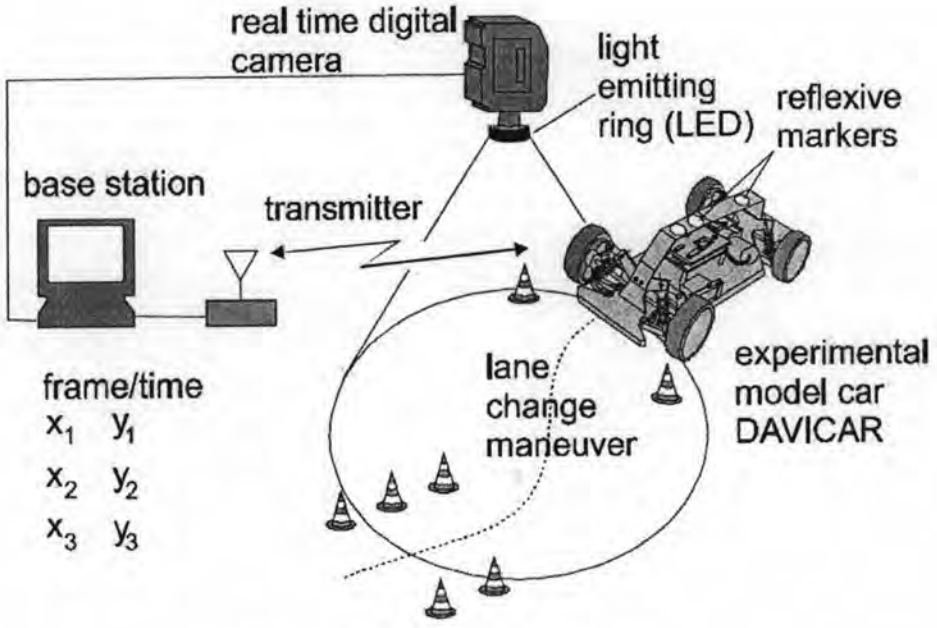

รูปที่ 2.3 ระบบการทำงานของ Davici [4]

ยานพาหนะเคลื่อนที่ด้วยเครื่องยนต์ 2 จังหวะ มีเซอร์โวมอเตอร์ 2 ตัวในการควบคุม โดยตัวหนึ่งสำหรับการเลี้ยว อีกตัวสำหรับปิด-เปิดลิ้นควบคุมน้ำมันในเครื่องยนต์ และควบคุมการเบรกภายนอกติดตั้งกล้อง (Adimex MX12P) ด้านบนเหนือยานพาหนะเพื่อวัดตำแหน่งของยานพาหนะทำงานที่ความถี่ 15Hz ความละเอียด 1024x1024 พิกเซล ยานพาหนะสามายานพาหนะควบคุมได้ในระยะ100 เมตร ในส่วนการปรับค่าลักษณะทางกายภาพของยานพาหนะให้สมมูลกับยานพาหนะจริง โดย ปรับโมเมนต์ความเฉื่อยจากการประมาณค่าจากสมการ สำหรับในส่วนของค่าสัมประสิทธิ์แรงด้านข้างของล้อหาได้จากการนำล้อที่ต้องการวัดวิ่งบนวงล้อหมุน (Drum) แล้ววัดแรงที่เกิดขึ้นต่อมุมบิดของล้อ ในการทดสอบเริ่มจาการจำลองค่าโปรแกรมแมทแลปโดยจำลองเส้นทางการเคลื่อนที่แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับค่าที่เกิดขึ้นจริงบนตัวยานพาหนะ เมื่อยานพาหนะมีความสมมูลกับขนาดจริงแล้ว จึงทำการเขียนโปรแกรมให้ยานพาหนะสามายานพาหนะเคลื่อนที่ได้เอง โดยอาศัยกล้องช่วยในการคำนวณการกำหนดทิศทางการเคลื่อนที่

2.3.3 Scale-model vehicle analysis for the design of a steering controller, 2003 [3]

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษา และออกแบบการเคลื่อนที่ของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนเพื่อนำไปใช้ช่วยในการควบคุมการเลี้ยวของยานพาหนะ สำหรับงานวิจัยนี้คล้ายกับงานวิจัยของSean N.Brennan [2] คือการสร้างยานพาหนะให้ทดสอบบนถนนจำลอง (Treadmill) แล้วศึกษาพลศาสตร์ที่เกิดขึ้นในแนวแรงด้านข้างของยานพาหนะ แล้วนำข้อมูลไปออกแบบการควบคุมการเลี้ยว งานวิจัยนี้ได้ทำการติดตั้งกล้อง (DVT Series600) เพื่อตรวจจับตำแหน่งและทิศทางการเคลื่อนที่ ไปยังคอมพิวเตอร์ควบคุมทางการสื่อสารของมูลแบบพอร์ทอนุกรม โดยส่งข้อมูลทุกๆ 180ms สำหรับการควบคุมยานพาหนะ ควบคุมผ่านโปรแกรมแมทแลปทางการ์ดของ Pontech รุ่น SV203 ตัวการ์ดเมื่อรับคำสั่งควบคุมมาจะจ่ายสัญญาณพัลส์วิดท์มอดูเลชั่นไปยังเซอร์โวมอเตอร์บนตัวยานพาหนะ

สำหรับในส่วนของการปรับค่าพารามิเตอร์ โดยเริ่มจากจุดศูนย์ถ่วงยานพาหนะทำการย้ายมวลไปไว้ด้านหน้า เนื่องจากว่ายานพาหนะขนาดจริงทั่วไปน้ำหนักจะอยู่ทางด้านหน้ามากกว่า แล้วนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับข้อมูลยานพาหนะจริง โมเมนต์ความเฉื่อยใช้การประมาณค่าโดยสมการ ในส่วนของค่าสัมประสิทธิ์ความเสียดทานด้านข้างของล้อหาโดยนำล้อที่ต้องการวัดวิ่งบนถนนจำลอง แล้ววัดแรงด้านข้างล้อที่เกิดขึ้น ในส่วนของการปรับค่าของล้อทำโดยนำยางล้อแต่ละแบบ แต่ละยี่ห้อมาทดสอบ เพื่อหาล้อที่สมมูลกับยานพาหนะจริงไปใช้ในการทดลอง

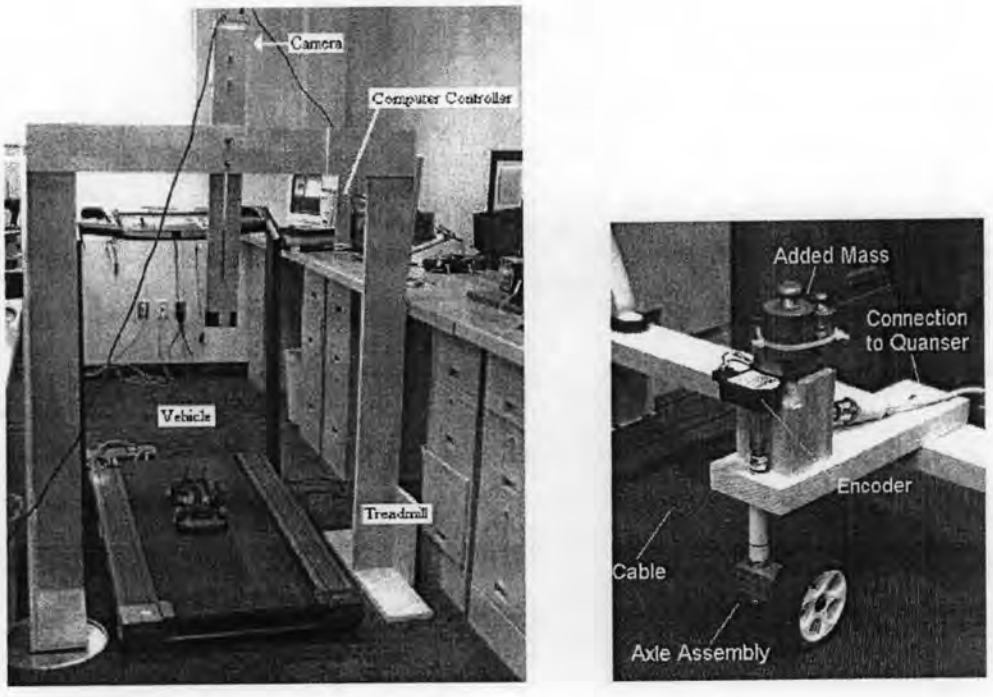

รูปที่ 2.4 ระบบการทำงานของ Hoblet, Philip [3]

2.3.4 Real-time video-based monitoring of vehicle position and orientation within an automated vehicle framework, 2004 [5]

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษา และออกแบบพัฒนาการเคลื่อนที่ของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนขนาด1/6 เพื่อทำการศึกษาลักษณะทางพลศาสตร์ที่เกิดขึ้นบนยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนเปรียบเทียบกับยานพาหนะขนาดจริง เช่น การวิ่งเปลี่ยนเลนส์ หรือ การวิ่งเป็นวงกลม ในส่วนของยานพาหนะติดตั้งตัวประมวลผลแบบพีซี104 รุ่น SmartCore P5 266 MHz อุปกรณ์ตรวจวัดมีดังนี้ อุปกรณ์วัดความเร็วเชิงมุมรอบแกน z อุปกรณ์วัดความเร่งในแนวด้านหน้า-ด้านข้าง อุปกรณ์วัดมุมเลี้ยวและความเร็วของยานพาหนะ การทำงานระบบบนตัวยานพาหนะทำการส่งข้อมูลแบบไร้สายมายังคอมพิวเตอร์ควบคุม สำหรับการบอกตำแหน่งของตัวยานพาหนะได้ทำการติดตั้งกล้องภายนอกตัวยานพาหนะเพื่อตรวจจับตำแหน่งการเคลื่อนที่ด้วยความละเอียดภาพขนาด 640x480 พิกเซล ความเร็วของยานพาหนะในการทดสอบอยู่ในช่วง 2-6 m/s การควบคุมสามายานพาหนะที่จะกำหนดเส้นทางให้ยานพาหนะเคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนด หรือสามายานพาหนะเคลื่อนที่ได้เองโดยอาศัยวิธีการควบคุมทางคอมพิวเตอร์จากกล้อง (Intelligent driver)

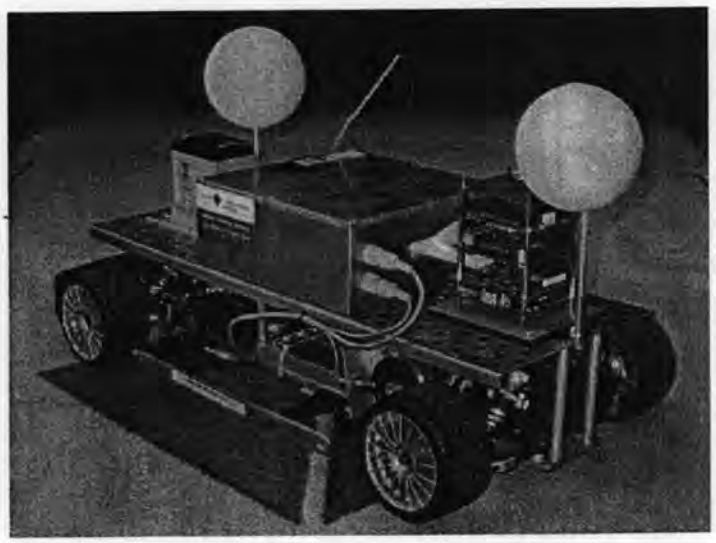

รูปที่ 2.5 ยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนของ Lejo Buning [5]

2.3.5 Scale tire modeling and experimentation on a rolling roadway simulator, 2006 [6]

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษา และออกแบบพัฒนาการควบคุมการเคลื่อนที่ของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วน ขนาด 1/5 การควบคุมของยานพาหนะที่มีผลจากการโคลงตัว (Roll axis) ทำการทดสอบบนถนนจำลอง (Treadmill) ถนนสามายานพาหนะปรับให้โคลงตัวของผิวถนนได้ 25 องศา แล้วทำการศึกษาผลที่เกิดขึ้น การออกแบบล้ออาศัยหลักการของเมจิกไทร์โมเดล (The magic tire

model) เมื่อออกแบบ และสร้างล้อขึ้นมาแล้วนำไปทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์ความเสียดทานด้านข้างของล้อ ในสถานการณ์ที่มีผลจากการโคลงตัว จากการทดสอบล้อแบบต่างๆที่สร้างขึ้นทำให้ได้ล้อที่เหมาะสมสำหรับการนำยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนไปควบคุมในสภาวะเกิดการโคลงตัวในแนวตามยาวของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วน

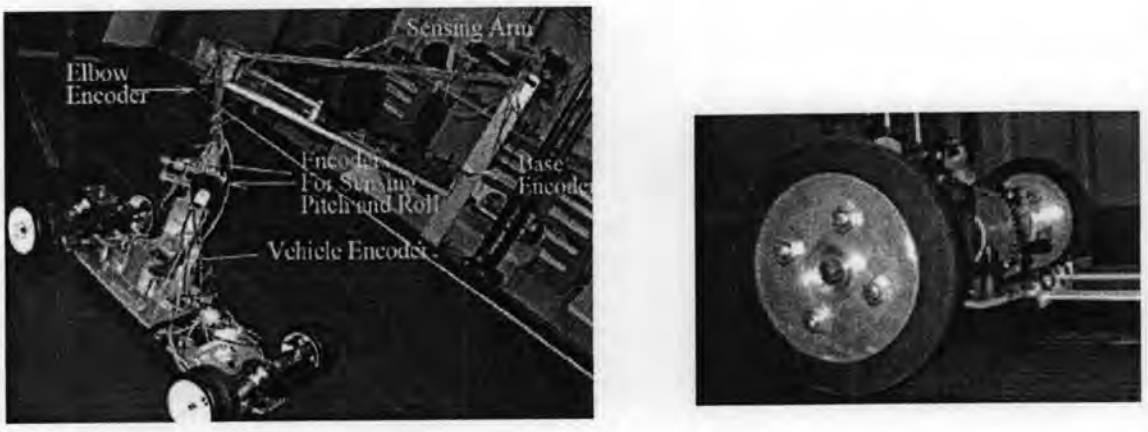

รูปที่ 2.6 ล้อของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนของ Andrew T.Glumac [6]

2.3.6 Vehicle similitude modeling and validation of the Pennsylvania State University rolling roadway simulator, 2007 [7]

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษา และออกแบบพัฒนาควบคุมการเคลื่อนที่ของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนขนาด 1/5 เพื่อศึกษาการควบคุมเสถียรภาพของยานพาหนะเมื่อเกิดการโคลงตัวขึ้น ยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนนี้เริ่มจากการเลือกยานพาหนะขนาดจริงเป็นต้นแบบในการปรับพารามิเตอร์ของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วน โดยเริ่มจากจุดศูนย์ถ่วงยานพาหนะทำการวัดโดยนำยานพาหนะไปวางไว้บนคานแล้วทำการเลื่อนตัวยานพาหนะเพื่อหาจุดศูนย์ถ่วง สำหรับโมเมนต์ความเฉื่อยสร้างอุปกรณ์แขวนจากทฤษฎีของ Shigley J.E. [8] ที่มีชื่อว่า Three-string tensional pendulum ในส่วนของค่าสัมประสิทธิ์แรงด้านข้างของล้อนำค่าข้อมูลจากงานวิจัยของ Andrew T. Glumac [6] เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยต่อเนื่อง บนตัวยานพาหนะติดตั้งแขนข้อต่อเพื่อวัดตำแหน่งการเคลื่อนที่ แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปคำนวณหาสถานะทางพลศาสตร์ของยานพาหนะ ในส่วนของการใช้ถนนแบบจำลอง (Treadmill) ได้ออกแบบให้สามายานพาหนะเคลื่อนที่ในแนวพิทช์ (Pitch) ±6° และ โรล (Roll) ±25° มีความกว้าง 12'x7' ความเร็วสูงสุดทำได้ 6m/s

ในการทดลองทำการจำลองค่าที่เกิดขึ้นจากโปรแกรมแมทแลปผ่านซิมูลิงค์ แล้วนำค่าที่เกิดขึ้นบนตัวยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับค่าที่ได้จากการจำลองผ่านคอมพิวเตอร์ ผลจากการเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้นำเอาไปออกแบบระบบควบคุมให้เกิดประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในการควบคุมยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนที่มีผลจากการโคลงตัว

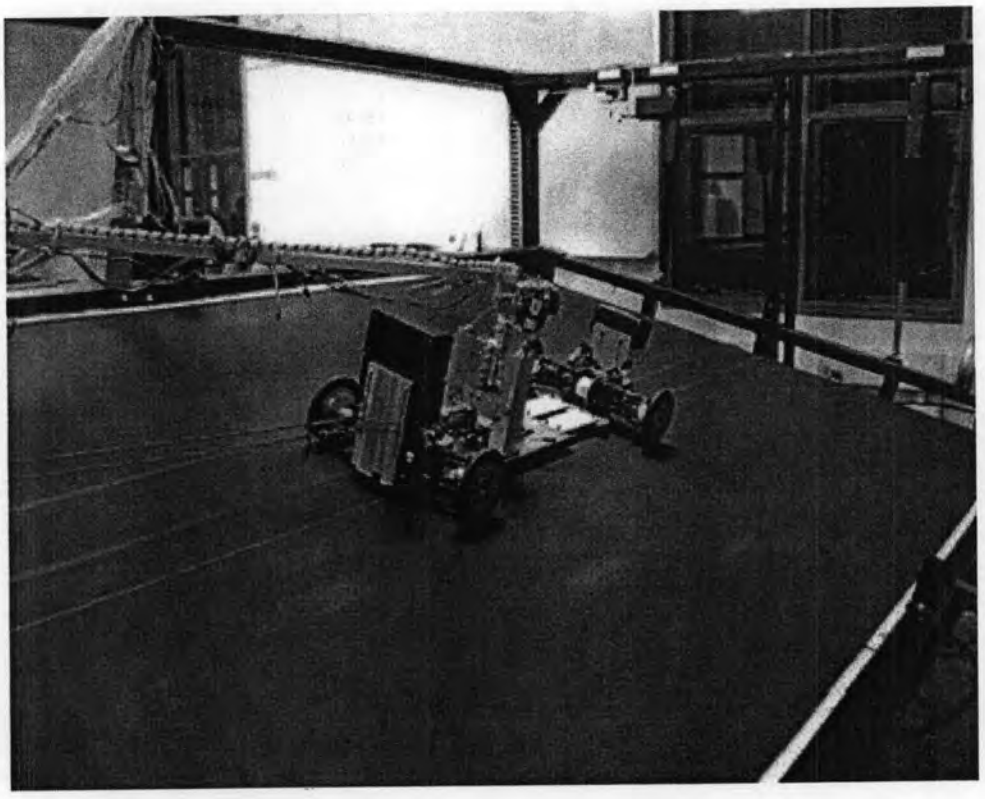

รูปที่ 2.7 การทดลองยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนของ Sittikorn Lapapong [7]

2.3.7 Development of a scaled vehicle with longitudinal dynamics of a HMMWV for ITS testbed, 2007 [9]

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาและออกแบบควบคุมการเคลื่อนที่ของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนขนาด 1/10 โดยออกแบบระบบควบคุมพลศาสตร์ทางด้านหน้าของยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนให้มีความสมมูลกับยานพาหนะขนาดจริง การออกแบบในกลุ่มตัวแปรไร้มิติของงานวิจัยนี้ได้นำเอาลักษณะพฤติกรรมของเครื่องยนต์ของยานพาหนะจริงมาวิเคราะห์หากลุ่มตัวแปรริมิติ

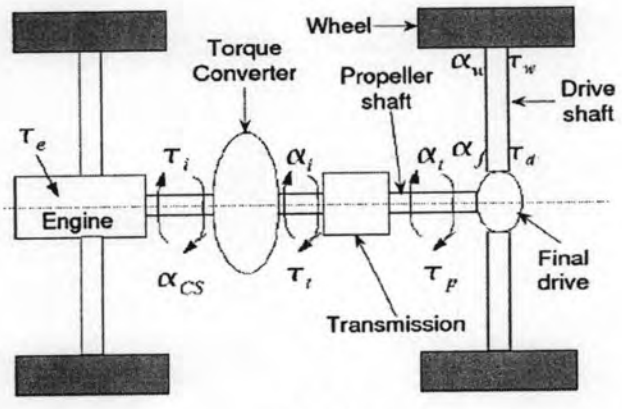

รูปที่ 2.8 ระบบของยานพาหนะจริงที่ใช้อ้างอิงในการออกแบบระบบควบคุม [9]

จากลุ่มตัวแปรไร้มิติที่ได้ บงบอกถึงลักษณะพฤติกรรมของเครื่องยนต์เช่น อัตรากำลังในแต่ละเกียร์ เมื่อได้ลักษณะพฤติกรรมแล้วไปเขียนโปรแกรมระบบควบคุมยานพาหนะจริงแบบย่อส่วนที่ได้ติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมไว้บนตัวยานพาหนะ โดยอุปกรณ์จะจ่ายสัญญาณพัลส์วิดท์มอดูเลชั่นไปควบคุมมอเตอร์ให้มีลักษณะตามกลุ่มตัวแปรไร้มิติ หลังจากนั้นทำการเปรียบเทียบค่าที่วัดได้จากยานพาหนะจริงแบบย่อส่วน และค่าที่ได้จากการจำลองระบบทางคอมพิวเตอร์

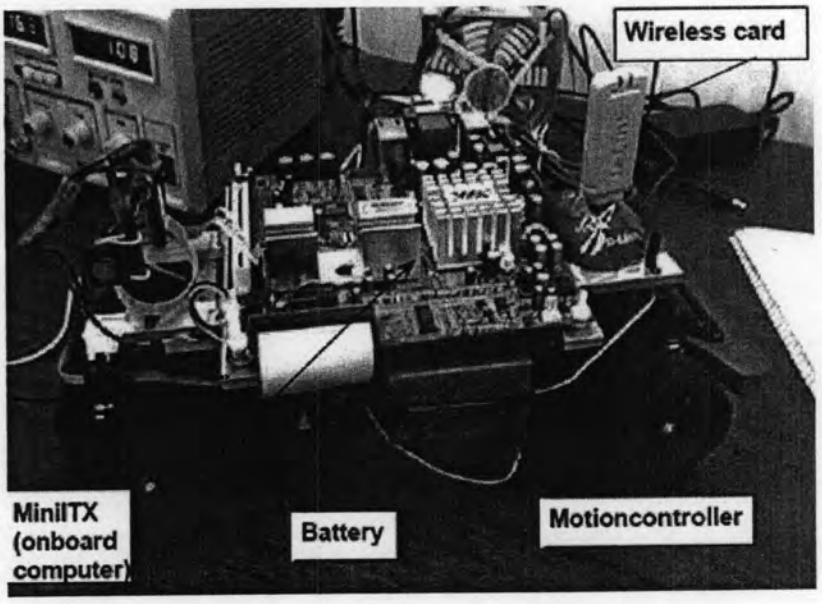

รูปที่ 2.9 ยานพาหะจริงแบบย่อส่วนของ Rajeev Verma [9]

ตารางที่ 2.1 สรุปงานวิจัยที่ผ่านมา

อ้างอิง	ชื่อย่อ	สมการที่ใช้ในกลุ่มไร้มิติ	ขนาดรถ	ระบบขับเคลื่อน	การควบคุมการเลี้ยว	อุปกรณ์ที่ติดตั้งบนตัวรถ	อุปกรณ์ที่ติดตั้งนอกตัวรถ
[2]	IRS	Bicycle Model	1\10	DC Motor	2ชุด เลี้ยวหน้า/เลี้ยวหลัง	Encoder วัดความเร็วล้อ	Poten วัดตำแหน่งรถ(3 Arms)
[4]	DAVICI	Bicycle Model	1\5	Engine	เลี้ยวหน้า	lateral acceleration Yaw rate GPS	กล้อง(for coordinate&speed)
[3]	RC-Steering control	Bicycle Model	1\10	DC Motor	เลี้ยวหน้า	Accelerometers(x,y)	กล้อง(for coordinate&speed)
[5]	Real-time video-based	Bicycle Model	1\6	Engine	เลี้ยวหน้า	Yaw rate Accelerometers(x,y) Steering angle Vehicle speed GPS	กล้อง(for coordinate)
[6,7]	PURRS	Bicycle Model (2D+Roll)	1\5	เอาออก	เลี้ยวหน้า	Encoder วัดมุมเลี้ยว	Quadrature encoder (5 Arms)

ตารางที่ 2.2 สรุปงานวิจัยที่ผ่านมา (ต่อ)

อ้างอิง	ข้อมูลยานพาหนะจริง	การปรับพารามิเตอร์	การทดสอบรถ	สัญญาณเข้า	สัญญาณออก	ระบบควบคุม
[2]	ค่ากลุ่มยานพาหนะ	1.แขวน 2.สปริง 3.เปลี่ยนล้อ	Treadmill(2D)	1.มุมเลี้ยว 2.ความเร็ว	1.Lateral position(Sensor) 2.Lateral velocity(คำนวณ) 3.Yaw(คำนวณ) 4.Yaw rate(คำนวณ)	Lateral Control Robust Control
[4]	เลือกยานพาหนะต้นแบบ	ทดสอบล้ออย่างเดียว	วิ่งบนถนน	1.มุมเลี้ยว 2.ความเร็ว	1.Position(Camera) 2.Orientation(sensor) 3.Velocity(Camera) 4.Yaw rate(Sensor)	Longitudinal Control Lateral Control
[3]	ทดสอบแล้วเลือกที่สมมูล	1.คานหาจุดสมดุล 2.คำนวณจากการประมาณ 3.เปลี่ยนล้อ	Treadmill(2D)	1.มุมเลี้ยว 2.ความเร็ว	1.Lateral Acceleration(คำนวณ) 2.Yaw rate(คำนวณ)	Longitudinal Control Lateral Control
[5]	non	non	พื้นปรกติ	1.มุมเลี้ยว 2.ความเร็ว	Positions Yaw angle, Yaw rate Lateral acceleration	Automatic control
[6,7]	เลือกยานพาหนะต้นแบบ	1.คานหาจุดสมดุล 2.แกว่งหาคาบ 3.นำล้อจากงานวิจัยอื่น	Treadmill(3D)	1.มุมเลี้ยว 2.ความเร็ว	Lateral position y Lateral velocity $\dot{y}$, Yaw angle, Yaw rate Roll angle, Roll rate	Lateral Control

ตารางที่ 2.3 สรุปงานวิจัยที่ผ่านมา (ต่อ)

อ้างอิง	การทดสอบความสมมูล	เงื่อนไขทดสอบ	การทดสอบ Scaled vehicle	การทดสอบยานพาหนะจริง
[2]	Simulation Model Frequency domain Time domain	Lane change maneuver with path planning	Path trajectory Optimization	None
[4]	Matlab/Simulink Time domain	Lane change maneuver with path planning	Path trajectory Optimization	None
[3]	Simulation Model Frequency domain Time domain	Lane change maneuver	Path tracking	None
[5]	None	Lane keeping Curve speed control Adaptive cruise control Intelligent driver	Circular tests Lane change	None
[6,7]	Simulation Model Frequency domain Time domain	Sinusoidal lane-change 0.2 Hz to 2.0 Hz.	Step lane-change maneuver	None